

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7Csp/83/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817208876
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817208876.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobcovia 1/ N. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. U. č. XXX, 2/ F. X., nar. X.X.XXXX, bytom T. U. č. XXX, zastúpení JUDr. Andejom Cifrom, advokátom, ul. J. Kráľa č. 5/A, Lučenec, žalovaný PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ul. Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., ul. Kubániho č. 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 523,42 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne 739,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 523,42 eur od 25.4.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 215,75 eur od 1.9.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcom 1/ a 2/ p r i z n á v a proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v 1 a 2 rade žalobou zo dňa 23.5.2017, podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhali sa proti žalovanému, aby bol zaviazaný zaplatiť im spoločne a nerozdielne 523,42 eur s 5% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 523,42 eur od 24.4.2017 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 2.5.2013 medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej im mal žalovaný poskytnúť peňažné prostriedky vo výške 1.500,- eur. Podľa zmluvy sa mali ako dlžníci zaviazať poskytnutý úver splácať 42 mesačnými splátkami vo výške 80,37 eur. V zmysle § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí, sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne. Predmetná zmluva je neplatným právnym úkonom, čo možno vyvodiť zo skutočnosti, že nedošlo k jej uzavretiu v zmysle princípov platných pre občianskoprávne vzťahy pri uzatváraní zmlúv. V tejto súvislosti poukázali na ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2.5.2013 je zrejmé, že mali vyplniť všetky jej body, okrem bodu 6. („Údaje o schválenom revolvingovom úvere v eur (nevypíňajte)“). Bod 5. zmluvy („Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eur (vyplňte)“), považujú za návrh zmluvy, ktorý aj vyplnili. Poukázali na to, že bod 5. obsahuje predpokladanú RPMN za úver: 70,01% a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 63,32%. Bod 6. doplnil žalovaný, avšak v tomto bode, ktorý má byť považovaný za prijatie návrhu, už boli uvedené iné údaje ako v bode 5. zmluvy, a to RPMN za úver: 66,04%, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí úveru: 60,49%. Z uvedeného je zrejmé, že jednostranný úkon „návrhu zmluvy“ z ich strany a jednostranný úkon „prijatia návrhu“ zo strany žalovaného nie sú zhodné, keďže zo strany žalovaného došlo pri prijatí návrhu úverovej zmluvy k zmenám v údajoch, oproti údajom v ich návrhu. Konanie žalovaného nie je možné považovať za prijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale za nový návrh. Nakoľko k uzatvoreniu úverovej zmluvy je obligatórne stanovená písomná forma a z ich strany nedošlo

k písomnému prijatiu nového návrhu žalovaného, podľa ich názoru, k platnému uzatvoreniu úverovej zmluvy nedošlo, keďže nebola dodržaná zákonom stanovená forma. Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 2.5.2013 je absolútne neplatným právnym úkonom pre nedodržanie písomnej formy. Nedodržanie písomnej formy sankcionuje Občiansky zákonník v zmysle § 40 ods. 1, absolútnou neplatnosťou. Absolútnu neplatnosť však možno vyvodiť aj z dôvodu rozporu s § 39 Občianskeho zákonníka. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01% a ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 76,21%. Úrokové miery v takejto výške zásadne presahujú obvyklú hodnotu úrokových mier úverov poskytovaných bankami v rozhodnom období. V čase poskytnutia predmetného úveru, t. j. v mesiaci máji 2013, bola obvyklá úroková miera pre obdobné typy úverov (spotrebiteľské úvery) v priemere vo výške 15,96%. Tiež výška RPMN 66,04%, je v rozpore s dobrými mravmi pre jej neprímeranú výšku. Jedným z definičných znakov úverovej zmluvy je úrok z úveru, a tiež RPMN. Ak teda zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty (úrokov) a nákladov, je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu a neplatnou je v tomto prípade predmetná úverová zmluva, ako celok. Nakoľko predmetnú zmluvu považujú primárne za absolútne neplatnú, tak len podporne poukazujú na absenciu obligatórnych zmluvných náležitostí. V zmluve nie je uvedený konkrétny dátum, predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva obsahuje iba údaj týkajúci sa počtu splátok (42). Úmyslom zákonodarcu bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný a uzrozumený so skutočnosťou, kedy má nastať konečná splatnosť poskytovaného úveru. V zmluve tiež absentuje výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel byť žalovaný ako odborne a právne znalý dodávateľ vedomý. Spotrebiteľ už pri podpise zmluvy má byť informovaný v akej výške, ako dlho a v akých termínoch je povinný splácať istinu, úroky a iné poplatky. Spotrebiteľ už pri podpise zmluvy má vedieť aká pomerná časť z každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov. Predmetná zmluva neobsahuje žiadne dojednanie, z ktorého by uvedené bolo zrejme. Žalovaný by preto nemal nárok na úroky a poplatky, a teda by nemal nárok na odplatu za poskytnutý úver, ani keby zmluva bola platným právnym úkonom. Na základe predmetnej zmluvy im bola poskytnutá čiastka 1.500,- eur. V prospech žalovaného uhradili 2.023,42 eur, a to nasledovne: a) v období od 8.7.2013 do 31.1.2014 uhradili sumu 523,73 eur, ktorá vyplýva z Karty klienta, b) dňa 19.5.2014 uhradili 60,- eur, ktorá suma vyplýva z vkladu na účet, c) v období od 6.8.2014 do 6.12.2016 uhradili sumu 1.440,05 eur, ktorá vyplýva z prehľadu odoslaných platieb veriteľom. Žalovaný sa na ich úkor bezdôvodne obohatil, nakoľko bez právneho titulu prijímal od nich úhrady nad rámec istiny úveru za obdobie od 20.11.2015 do 6.12.2016 (z úhrady pripísanej na účet žalovaného zo dňa 20.11.2015 pritom bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 31,42 eur), spolu vo výške 523,42 eur (úhrady 2.023,42 eur mínus istina úveru 1.500,- eur). O skutočnosti, že sa žalovaný na ich úkor bezdôvodne obohatil, sa dozvedeli v mesiaci apríli 2017 po porade s právnym zástupcom. Žalovaného na úhradu sumy 523,42 eur vyzvali dňa 19.4.2017, a za ktorým účelom mu poskytli lehotu do 24.4.2017.

3. Okresný súd Prievidza vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 7Csp 83/2017-31 zo dňa 25.4.2017, proti ktorému podal odpor žalovaný.

4. Žalovaný v podanom odpore uplatnil námietku miestnej nepríslušnosti súdu a žiadal, aby Okresný súd Prievidza postúpil vec vecne a miestne príslušnému súdu, ktorým je Okresný súd Bratislava I. Uviedol, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je osobitným nárokom, ktorý nie je upravený spotrebiteľským právnym režimom. S ohľadom na spôsob konštituovania zmluvného vzťahu (kedy záujemca o úver podáva návrh na uzavretie zmluvy a predkladá ho veriteľovi a ten rozhoduje o jeho schválení/neschválení), schválenie úveru s inými parametrami, ako je uvedené v bode 5., nie je takou zmenou, výhradou či doplnením, ktoré by spĺňalo predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmyslom uvedeného ustanovenia je, aby sa zabránilo vzniku zmluvy inak ako na základe konsenzu. Z tohto pohľadu je každá „výhrada, obmedzenie, dodatok či iná zmena“ takou, že mení predložený návrh do podoby, kedy nezodpovedá vôli oferenta, čo sa ale v prejednávanej príhode nestalo. Poukázal na to, že Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere nepredstavujú samostatný dokument, oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13. vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čo do právnej povahy), ale sú jej súčasťou aj z hľadiska technického vyhotovenia. Poukázal na čl. 2 bod 2.1. zmluvných dojednaní s tým, že zmluvné strany si výslovne dohodli spôsob konštituovania ich zmluvného vzťahu, pričom ich zmluvnú slobodu a voľnosť nemožno dodatočne nahrádzať. V čase podania žiadosti o úver si zmluvné strany stanovili, že žiadosť bude považovaná ako maximálne možná s poukazom na výšku

a parametre žiadaneho úveru a následne po zhodnotení bonity a schopnosti splácať predmetný úver, bude žiadateľovi poskytnutý úver v takej výške, ako žiadal, resp. v nižšej. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmlúv pritom nepredstavujú kogentnú úpravu v tom zmysle, že sa strany nemôžu dohodnúť na tom, čo sa bude považovať za návrh a čo za prijatie návrhu, resp. čo bude alebo nebude zmenou návrhu na uzavretie zmluvy. Regulácia toho, čo má spotrebiteľská úverová zmluva obsahovať podľa § 9 zák. č. 129/2010 Z.z., nepredstavuje zavedenie nových náležitostí predstavujúcich essentialia negotii, t. j. podstatných prvkov pre vznik úveru, či pôžičky. Uvedený zákon takúto otázku nerieši, čo napokon vyplýva aj z § 11, ktorý upravuje, že v prípade nedostatku náležitostí podľa § 9, nejde o prípad, že zmluva nevznikla (lebo sa strany na niektorej náležitosti v § 9 nedohodli), ale to, že úver môže byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. To predstavuje v podstate zákonnú úpravu osobitnej sankcie za neuvedenie niektorej predpísanej náležitosti. Dokonca v prípade niektorých náležitostí nenastáva ani tento následok, čiže zmluva vznikne aj bez toho, aby ich obsahovala a úver je úročený aj s poplatkami. Ak by náležitosti v § 9 mali byť podstatnými náležitosťami spotrebiteľskej úverovej zmluvy, potom by to znamenalo, že pri absencii niektorej z nich by zmluva nemohla vzniknúť, a nie že úver by mal byť bezúročný. Zo vzájomných súvislostí § 1 ods. 2, § 9, § 11 zák. č. 129/2010 Z.z., je preto možné vyvodiť záver, že dohoda alebo nedohoda o náležitostiach podľa § 9, nie je podmienkou vzniku zmluvy. Jediný rozdiel medzi údajmi uvedenými v bode 5. a v bode 6. zmluvy (teda medzi návrhom a prijatím návrhu) je v údají o RPMN, avšak tento údaj nie je predmetom konsenzu zmluvných strán. Tento údaj sa nenavrhuje a nedojednáva v zmysle § 44 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale sa určuje na základe práve takých údajov, ktoré môžu byť a sú výsledkom dohody medzi stranami. V bode 5. formuláru (žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru) je uvedený údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladanou RPMN za úver, presný údaj o RPMN je uvedený v bode 6., ako RPMN za úver. Vzhľadom na tieto skutočnosti, však nie je možné hovoriť v tomto prípade, že nebol prijatý návrh na uzavretie zmluvy v časti o náležitosti RPMN, nakoľko údaj RPMN sa určuje až s ohľadom na schválený úver a na základe údajov úveru. Tie boli totožné, teda medzi bodom 5. a 6. nie je v otázke hodnôt vstupujúcich do výpočtu RPMN žiadny rozdiel. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6. uvedená presne. Pre výpočet RPMN majú totiž význam tieto údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri podaní žiadosti o úver, údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je. Ten sa stane určiteľným až pri schválení úveru. Z tohto dôvodu sa údaj RPMN, môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu, napokon žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. Tvrdí, že údaj o RPMN nie je možné dohodnúť v zmysle všeobecných ustanovení civilného práva o vzniku zmluvy. Je to nemožné preto, lebo zákon tým ako určuje parameter, okamih a spôsob jeho určenia, de iure neumožňuje navrhovať ho. Z toho logicky plynie, že jeho uvedenie do zmluvy v zmysle zákona (a jeho výpočet v zmysle zákona), nie je prijatím návrhu na uzavretie zmluvy s výhradou, doplnením, či zmenou. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy, bolo do Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 102/2014 a účinné od 1.4.2015. Právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2015 sa majú posudzovať podľa dovtedy platných predpisov. Úprava výšky úrokov pre úverovú zmluvu je uvedená v § 502 Obchodného zákonníka, pričom podľa jeho odseku 2 nie je možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani v prípade, ak by tieto boli v rozpore so zákonom. Právna norma určuje iný následok, než aký žalobcovia v 1 a 2 rade navrhujú v žalobe. Samotná výška odplaty (úrokov), bola v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 2.5.2013 upravená v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie predstavuje „zákon“, na ktorý sa odvoláva § 502 Obchodného zákonníka. V § 53 ods. 6 Obchodného zákonníka bolo výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobcovia v 1 a 2 rade, uvedené vôbec nerešpektujú. Porovnávanie s údajmi bánk je pritom samo o sebe nesprávne, banka si svoj „zisk“ účtuje v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a podobne, čiže úrok nie je pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale je tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (úrok a prípadne ďalšie poplatky). Pri porovnaní výšky odplaty v prejednávanej veci, s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatou, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom (nie bankovom) trhu, je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií Slovenskej republiky, a ktorá predstavovala 47,29%.

Dohodnutá odplata v Zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 2.5.2013, priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala. Za podstatné prevýšenie, by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25% až 27%. Pokiaľ žalobcovia v 1 a 2 rade podporne poukazujú na absenciu obligatórnych zmluvných náležitostí, tak k tomu udáva, že predmetná zmluva je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej lícnej strane, a tiež zmluvnými dojednaniami nachádzajúcimi sa na rubovej strane tej istej listiny. Zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré v zmysle čl. 7 bod 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmlúv majú v zásade dispozitívnu povahu, čo vyplýva zo základnej zásady civilného práva - zmluvnej slobody. Tento princíp, okrem iného znamená aj to, že zmluvné strany vzájomným prejavom vôle môžu určiť, čo obsah zmluvného vzťahu má a nemá tvoriť, ako má byť vyjadrený, atď. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle čl. 7 bod 7.1 zmluvných dojednaní, predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán, teda uvedené oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi stranami sporu. Ďalej poukázal na čl. 4. bod 4.5 zmluvných dojednaní s tým, že údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva nielen zo splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru zo dňa 2.5.2013, Zmluva teda údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, obsahuje. Z uvedeného zároveň vyplýva aj údaj o dobe trvania zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 2.5.2013 nevyžadoval v každom prípade, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov, tvoriace jednu splátku, uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi stranami sporu. Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 2.5.2013 obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky, termín splatnosti splátky, počet splátok. Nad rámec toho obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 2.5.2015). Pri výklade § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.5.2013, je nutné vychádzať zo znenia Smernice Rady 2008/48, ktorá tvrdenia žalobcov v 1 a 2 rade o rozpisovaní splátky, popiera. Poukázal pritom i na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.5.2013, ako to prezentujú žalobcovia v 1 a 2 rade, predstavuje v podstate požiadavku, aby sa v zmluve o úvere nachádzala amortizačná tabuľka. Súčasne v odpore uplatnil (žalovaný) námietku premičania nároku žalobcov v 1 a 2 rade. Uviedol, že namieta arbitrárne a výslovne svojvoľné posúdenie plynutia subjektívnej 2 ročnej premičacej lehoty, ktorá má plynúť od okamihu, kedy sa žalobcovia v 1 a 2 rade dozvedeli o vzniku údajného bezdôvodného obohatenia, a to v mesiaci apríli 2017. Subjektívna premičacia doba je viazaná na to, že „poškodený“ subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje údajné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zmyslom, zákonodarcom prijatej právnej úpravy § 107 nie je to, aby sa lehoty týkajúce premičania počítali svojvoľne. Argumentáciou žalobcov v 1 a 2 rade, by sa absolútne stratil význam stanovenia objektívnej premičacej lehoty, lebo tá by potom neuplynula nikdy, nakoľko premičacia lehota má podľa nich plynúť od nekonkrétneho, nepreukázaného a svojvoľne stanoveného dátumu, iba na základe tvrdenia o dozvedení sa o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

5. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7Csp 83/2017-43 zo dňa 21.6.2017 zrušil platobný rozkaz č. k. 7Csp 83/2017-31 zo dňa 25.5.2017.

6. Podaním zo dňa 17.7.2017 žalobcovia v 1 a 2 rade, prostredníctvom právneho zástupcu navrhli, aby súd pripustil zmenu - rozšírenie žaloby o zaplatenie sumy 215,75 eur a o zaplatenie 5% úroku z omeškania ročne zo sumy 523,42 eur počnúc dňom 25.4.2017 až do zaplatenia, a o zaplatenie 5% úroku z omeškania ročne zo sumy 215,75 eur počnúc dňom nasledujúcim po doručení žalovanému ich (žalobcov v 1 a 2 rade) podania zo dňa 17.7.2017 až do zaplatenia. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7Csp 83/2017-54 zo dňa 22.8.2017 zmenu žaloby, pripustil.

7. Žalobcovia v 1 a 2 rade v podaní zo dňa 17.7.2017 uviedli, že čl. 2 bod 2.1 zmluvných dojednaní spĺňa svojou povahou neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Takto naformulovaná zmluvná podmienka zo strany dodávateľa (žalovaného), ktorá umožňuje jednostranne znížiť poskytnutú čiastku úveru, resp. mu umožňuje upravovať iné parametre spotrebiteľského úveru bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti žalovaného, sa v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú otázku návrhu na uzavretie zmluvy a jeho prijatia. Dispozitívnosť ustanovení Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmlúv, nemožno posudzovať absolútne. V prejednávanej veci

je autonómia prejavu vôle zmluvných strán korigovaná cez všeobecne uplatniteľný princíp ochrany slabšej zmluvnej strany, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Po prejavení záujmu z ich strany (žalobcov v 1 a 2 rade) za podmienok stanovených v bode 5. zmluvy, došlo z ich strany k podpisu návrhu zmluvy. Následne došlo k zmene podmienok zmluvy zo strany žalovaného, o ktorých ale neboli upovedomení ešte v čase predtým, než malo dôjsť k jej uzatvoreniu, keďže po tom čo zmluvu podpísali, už nemohli ovplyvniť jej obsah. V prípade, ak by žalovaný prijal návrh s dohodnutým obsahom podmienok v žiadosti (návrhu), došlo by k platnému uzatvoreniu zmluvy. Avšak v dôsledku zmeny podmienok návrhu, k platnému uzatvoreniu zmluvy nedošlo. V súvislosti s výškou odplaty požadovanou žalovaným uviedli, že spotrebiteľské právo predstavuje normatívnu interpretáciu dobrých mravov, t. j. zásad férovosti a slušnosti v medziľudských vzťahoch. Naďalej zotrvávajú na stanovisku, že zmluva v časti dojednejanej odplaty odporuje dobrým mravom, a preto je absolútne neplatným právnym úkonom. Nárok, ktorý si v konaní uplatnili, v žiadnom prípade nemôže byť premlčaný. Od priemerného spotrebiteľa nemožno vyžadovať, aby dokázal zmluvu o spotrebiteľskom (revolvingovom) úvere správne vyhodnotiť. Navyše do záväzkového vzťahu s dodávateľom, vstupuje s určitou dávkou očakávaní v tom slova zmysle, že dodávateľ nebude postupovať spôsobom, ktorý je v rozpore so zákonom. Najstaršia úhrada, ktorú pritom žalovanému poskytli bez právneho dôvodu je zo dňa 7.7.2015, pričom žalobu na súd podali dňa 22.5.2017. Uvedené znamená, že nárok nie je v rámci trojročnej premlčacej doby premlčaný, a to ani sčasti. Žalovaný im v skutočnosti vyplatil sumu 1.284,25 eur.

8. V podaní zo dňa 5.9.2017 žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že tvrdenia žalobcov v 1 a 2 rade o vyplatení nižšej čiastky úveru nemajú vecné opodstatnenie. Úver im bol poskytnutý nasledovným spôsobom: a/ časť vo výške 215,75 eur bola poskytnutá v rámci započítania oproti nároku veriteľa na zaplatenie odplaty v zmysle dohody o poskytnutí služby (bod 8. Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 2.5.2013), b/ časť vo výške 1.284,25 eur bola poskytnutá vyplatením v prospech účtu žalobcov v 1 a 2 rade. Naplnenie úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti, alebo na jeho účet v peňažnom ústave. Úver, ako taký, môže byť poskytnutý aj formou započítania. Zákon takúto formu poskytnutia úveru (v rámci kompenzácie pohľadávok) ku dňu 2.5.2013, nezakazoval. Odhliadnuc od toho, že zmluva o úvere je obligatórne odplatným právnym úkonom a v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka sa výška odplaty riadi predovšetkým dohodou zmluvných strán, nie je možné ani v prípade posúdenia výšky odplaty ako neprimeranej, vyhlásiť toto zmluvné dojednanie za neplatné v celosti. Súd by mal pri svojom rozhodovaní zvážiť, aká výška odplaty je prípustná.

9. V podaní zo dňa 29.9.2017 žalobcovia v 1 a 2 rade, prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že žalovaný im vnútil dohodu o poskytnutí služby, spočívajúcu iba v neistej možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru za odplatu vo výške 215,75 eur, aby následne hneď pri poskytovaní úverových prostriedkov im vyplatil čiastku úveru zníženú o túto sumu, predstavujúcu odmenu za službu odkladu splátok. V čase uzavretia zmluvy, existoval záväzok žalovaného poskytnúť a teda vyplatiť im schválenú výšku úveru 1.500,- eur. Pokiaľ ide o údajnú pohľadávku veriteľa (žalovaného) na zaplatenie odplaty za službu odkladu splátok, majúcu základ v dohode o poskytnutí služby, táto bola žalovaným umelo vytvorená, keďže žiadne individuálne dojednanie ohľadom tejto dohody, medzi účastníkmi zmluvného vzťahu v čase kontraktácie, neprebehlo. V dôsledku uvedeného je tiež na mieste záver, že odplata za službu odkladu splátok, bola povinným nákladom spotrebiteľa, ktorý náklad bol v čase uzatvárania zmluvy žalovanému známy, preto mala byť táto položka súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a mala vstúpiť do vzorca pre výpočet RPMN. Služba odkladu splátok v čase uzatvárania zmluvy, je len v hypotetickej rovine jej skutočného neskoršieho naplnenia. V súvislosti s bodom 8. Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 2.5.2013 dali do pozornosti ustanovenie § 298 Civilného sporového poriadku.

10. V podaní zo dňa 1.3.2018 žalobcovia v 1 a 2 rade, prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že požadované bezdôvodné obohatenie 739,17 eur za obdobie od 7.7.2015 do 6.12.2016 je tvorené týmito čiastkami: 1,17 eur zo dňa 7.7.2015 (v úhrade 41,- eur), po 41,- eur: zo dňa 21.7.2015, 31.8.2015, 22.9.2015, 20.10.2015, 18.11.2015, 20.11.2015, 15.12.2015, 8.1.2016, 10.2.2016, 17.3.2016, 18.4.2016, 18.5.2016, 20.6.2016, 18.7.2016, 18.8.2016, 19.9.2016, 24.10.2016, 6.12.2016.

11. Právny zástupca žalovaného neprítomnosť na určených termínoch pojednávanií ospravedlnil písomne. Súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

12. Súd vo veci (a to i s poukazom na ustanovenie § 295 Civilného sporového poriadku) vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov v 1 a 2 rade, oboznámením sa so Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100057295 zo dňa 2.5.2013, so Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., s kartou klienta, s vkladom na účet zo dňa 19.5.2014, s prehľadom odoslaných platieb veriteľom za časové obdobie august 2014 až december 2016, s Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100057295 zo dňa 2.5.2013, s prehľadom realizovaných platieb (č. l. 70, 71).

13. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

14. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobcovia v 1 a 2 rade ako dlžníci žiadali žalovaného o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,- eur, počet splátok 42, splatnosť 23. deň v mesiaci, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01%, priemerná RPMN za úver 47,29%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, účel čerpania úveru: zariadenie domácnosti. V bode 6.: údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedené: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,- eur, počet splátok 42, splatnosť 23. deň v mesiaci, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54 eur, RPMN za úver 66,04%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 47,29%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,75%. Žiadosť / Zmluva je žalobcami v 1 a 2 rade podpísaná dňa 22.4.2013 a žalovaným dňa 2.5.2013.

15. Podľa bodu 7. veta prvá Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, dlžník a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto Žiadosti / Zmluvy).

16. Podľa bodu 8.1 (Dohoda o poskytnutí služby) prvá časť prvej vety Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti / Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom, a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu: a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur.

17. V Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je uvedené: číslo Zmluvy: XXXXXXXXXXXX, schválená výška úveru: 1.500,- eur, splatnosť úveru: 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru: 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru: 23.6.2013, dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 23.11.2013, periodicita splácania: mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 23, celková výška úveru: 1.500,- eur, RPMN úveru: 66,04%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy: 47,29%, schválená výška revolvingu: 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu: 902,92 eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu: 80,37 eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 60,49%, úverový limit: 1.500,- eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle bodu 8.1 písm. a) Dohody o poskytnutí služby: 215,75 eur, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 eur, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 5,75%, dátum nadobudnutia platnosti zmluvy: dňa 2.5.2013, dátum nadobudnutia účinnosti zmluvy: dňa 2.5.2013.

18. Z Karty klienta vyplýva, že žalobcom v 1 a 2 rade bola vyplatená suma 1.284,25 eur (č. l. 9).

19. Z prehľadu platieb č. 8100057295 vyplýva, že žalobcovia v 1 a 2 rade uhradili žalovanému celkovo sumu 2.023,42 eur, nasledovne: dňa 8.7.2013 80,37 eur, dňa 22.7.2013 80,37 eur, dňa 22.7.2013 0,63 eur, dňa 21.8.2013 79,74 eur, dňa 21.8.2013 0,76 eur, dňa 25.9.2013 79,61 eur, dňa 25.9.2013 0,89 eur, dňa 23.10.2013 41,- eur, dňa 28.11.2013 38,43 eur, dňa 28.11.2013 1,52 eur, dňa 23.12.2013 60,- eur, dňa 31.1.2014 18,85 eur, dňa 31.1.2014 41,15 eur, dňa 19.5.2014 39,22 eur, dňa 19.5.2014 20,78 eur, dňa 7.8.2014 41,- eur, dňa 5.9.2014 18,59 eur, dňa 5.9.2014 22,41 eur, dňa 8.10.2014 41,- eur, dňa 21.10.2014 16,96 eur, dňa 21.10.2014 24,04 eur, dňa 13.11.2014 41,- eur, dňa 24.11.2014 15,33 eur, dňa 24.11.2014 25,67 eur, dňa 10.12.2014 41,- eur, dňa 17.12.2014 5,05 eur, dňa 19.1.2015 8,65 eur, dňa 19.1.2015 32,35 eur, dňa 11.2.2015 41,- eur, dňa 18.2.2015 7,02 eur, dňa 18.2.2015 33,98 eur, dňa 10.3.2015 41,- eur, dňa 18.3.2015 5,39 eur, dňa 18.3.2015 35,61 eur, dňa 20.4.2015 41,- eur, dňa 22.4.2015 3,76 eur, dňa 22.4.2015 37,24 eur, dňa 20.5.2015 41,- eur, dňa 17.6.2015 2,13 eur, dňa 17.6.2015 38,87 eur, dňa 8.7.2015 41,- eur, dňa 22.7.2015 0,50 eur, dňa 22.7.2015 40,50 eur, dňa 2.9.2015 39,87 eur, dňa 2.9.2015 1,13 eur, dňa 23.9.2015 41,- eur, dňa 21.10.2015 38,24 eur, dňa 21.10.2015 2,76 eur, dňa 19.11.2015 41,- eur, dňa 23.11.2015 36,61 eur, dňa 23.11.2015 4,39 eur, dňa 16.12.2015 41,- eur, dňa 11.1.2016 34,98 eur, dňa 11.1.2016 6,02 eur, dňa 11.2.2016 41,- eur, dňa 18.3.2016 33,35 eur, dňa 18.3.2016 7,65 eur, dňa 19.4.2016 41,- eur, dňa 19.5.2016 31,72 eur, dňa 19.5.2016 9,28 eur, dňa 20.6.2016 41,- eur, dňa 18.7.2016 30,09 eur, dňa 18.7.2016 10,91 eur, dňa 18.8.2016 41,- eur, dňa 20.9.2016 28,46 eur, dňa 20.9.2016 12,54 eur, dňa 25.10.2016 41,- eur, dňa 7.12.2016 26,83 eur, dňa 7.12.2016 14,17 eur (č. l. 70, 71).

20. Podaním zo dňa 19.4.2017 žalobcovia v 1 a 2 rade, prostredníctvom právneho zástupcu vyzvali žalovaného, aby im v lehote najneskôr do 24.4.2017 zaplatil sumu 523,42 eur, ktorá predstavuje ich nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2.5.2013.

21. Z výsluchu žalobcu v 1 rade vyplýva, že so žalovaným sa na mechanizme vzniku predmetnej zmluvy, nedohodli. Pred podpisom žiadosti o poskytnutie úveru sa so zmluvnými dojednaniami neoboznámil. V čase podpisu žiadosti nevedel, čo treba rozumieť pod termínom revolving, RPMN. V čase realizácie podpisu, bod 6. bol prázdny pričom nevedel, že žiadosť obsahuje vo svojej textovej časti ustanovenie o Dohode o poskytovaní služieb, vrátane poplatku za jej poskytnutie. Po právnej stránke nevedel posúdiť zmluvný formulár - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, že zmluva sa má podriať režimu zákona o spotrebiteľských úveroch, režimu Občianskeho zákonníka. Či zmluva je alebo nie je platným právnym úkonom, nedokázal vyhodnotiť. To, čo obchodný zástupca napísal do zmluvy, si myslel, že je správne. V jarnom období 2017 sa so žalobkyňou v 2 rade kontaktovali s JUDr. Andrejom Cífrom, od ktorého sa dozvedeli, že žalovaný má nárok len na vrátenie istiny, a že úhrady realizovali nad jej rámec.

22. Z výsluchu žalobkyne v 2 rade vyplýva, že sa pridriava výpovede žalobcu v 1 rade s tým, že zmluvné dojednania im (žalobcom) boli doručené poštou, spolu so zmluvou.

23. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 2.5.2013, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

24. Podľa § 43c citovaného zákona, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

25. Podľa § 44 ods. 1 veta prvá citovaného zákona, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

26. Podľa § 52 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 2.5.2013, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnenému záveru, že žaloba je podaná dôvodne.
29. Žalobcovia v 1 a 2 rade predmetom súdneho konania urobili nárok o zaplatenie sumy 739,17 eur (po pripustení zmeny - rozšírenia žaloby) s príslušenstvom, uplatňovanej titulom vydania bezdôvodného obohataenia.
30. Žalovaný v priebehu konania uplatnil námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Prievidza. Uviedol, že vzťah bezdôvodného obohataenia medzi stranami sporu je osobitným, nie spotrebiteľským vzťahom.
31. Ustanovenie § 52 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka upravuje, v ktorých prípadoch sa určitý subjekt považuje za spotrebiteľa a ktoré zmluvné vzťahy sa považujú za spotrebiteľské vzťahy, pričom podľa názoru tunajšieho súdu, v prípade Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100057295 ide o spotrebiteľský vzťah.
32. Bezdôvodné obohataenie ako také je síce samostatným inštitútom, avšak jeho vznik a celkové posúdenie dôvodnosti nároku žalobcov v 1a 2 rade, vyplýva zo spotrebiteľského charakteru Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8XXXXXXXXXX.
33. Spotrebiteľský charakter sporu zostáva zachovaný. Ustanovenie § 19 Civilného sporového poriadku umožňovalo žalobcom v 1 a 2 rade vybrať si medzi všeobecným súdom žalovaného a súdom, v obvode ktorého majú (žalobcovia v 1 a 2 rade) adresu trvalého pobytu (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Bratislava č. k. 11NcC 33/2016, Krajského súdu Trenčín č. k. 5NcC 22/2017).
34. Na konanie vo veci je príslušný Okresný súd Prievidza.
35. Zo Zmluvných dojednaní (čl. 2 bod 2.1) Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. vyplýva, že Zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť, dňom podpisu dlžníka a veriteľa.
36. Vznik zmluvy, ako dvojstranného právneho úkonu predpokladá dva jednostranné právne úkony dvoch rozličných strán, a to navzájom adresované.
37. Dňa 22.4.2013 žalobcovia v 1 a 2 rade podpísali formulárovú žiadosť, ktorá je návrhom na uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXX.
38. Žalobcovia v 1 a 2 rade uviedli, že žalovaný ako dodávateľ im ponúkol produkt. Po prejavení záujmu z ich strany, za podmienok stanovených v bode 5. a po podpise formulárovej žiadosti, následne došlo zo strany žalovaného v bode 6. k zmene podmienok zmluvy, čo je potrebné považovať za nový návrh. K platnému uzatvoreniu zmluvy mohlo dôjsť až po prijatí nového návrhu, čo sa ale z ich strany nestalo.
39. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 2.5.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.
40. Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.
41. Bod 5. Žiadosti o revolvingovom úvere / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXX obsahuje údaj o predpokladanej RPMN za úver 70,01%, o predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, pričom v bode 6. sú uvedené iné údaje, a to RPMN za úver 66,04%, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49%.

42. Rozdiel medzi údajmi uvedenými v bode 5. a v bode 6. Žiadosti o revolvingovom úvere / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (medzi návrhom a prijatím návrhu), je teda v údají o RPMN.

43. Hodnota RPMN úveru nie je náležitou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci konsenzuálne dohodnúť (z hľadiska vzniku zmluvy). Takáto hodnota totiž zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca, stanoveného v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

44. Žalovaný návrh žalobcov v 1 a 2 rade na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, pokiaľ ide o výšku úveru, výšku a počet splátok, úrokovú sadzbu úveru, celkovú čiastku, ktorú musia dlžníci zaplatiť akceptoval, a to v bode 6. Strany sporu sa tak dojednali na podstatných náležitostiach zmluvy, čím medzi nimi došlo podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka k uzatvoreniu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (revolvingovom úvere), v zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, v spojení so zákonom č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu 2.5.2013.

45. Ak sa účastníci Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dojednali na jej podstatných náležitostiach, vykonal sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uviedla veriteľom (žalovaným) do akceptácie návrhu dlžníkov (žalobcov v 1 a 2 rade) na uzatvorenie zmluvy, a to bez ohľadu na to, či samotní dlžníci nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedli alebo nie.

46. S poukazom na vyššie uvedené, za právne irelevantnú, pre otázku riadneho uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi stranami sporu, považuje súd skutočnosť, že žalovaný pri prijatí návrhu žalobcov v 1 a 2 rade na uzatvorenie zmluvy napísal do údajov o schválenom úvere (bod 6. žiadosti) údaj o RPMN, ktorý sa líši od toho, ktorý uviedli vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy dlžníci. Pokiaľ ide o oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkom nie je súčasťou zmluvy, lebo žalobcovia v 1 a 2 rade ho nepodpísali.

47. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, medzi stranami sporu vznikla.

48. Súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co 169/2018 (rozhodoval o odvolaní vo veci vedenej na tunajšom súde č. k. 7Csp 21/2017), č. k. 5Co 21/2018 (rozhodoval o odvolaní vo veci vedenej na tunajšom súde č. k. 7Csp 90/2017), č. k. 5Co 47/2018 (rozhodoval o odvolaní vo veci vedenej na tunajšom súde č. k. 7Csp 88/2016).

49. Súd ďalej posudzoval otázku, či Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2.5.2013, je platným právnym úkonom.

50. Podľa § 52 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 2.5.2013, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

51. Žalovaný Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo je zrejmé aj z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom je i poskytovanie pôžičiek a úverov. Z tohto dôvodu sa považuje za dodávateľa. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by žalobcovia v 1 a 2 rade pri jej uzatváraní konali v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, preto sa považujú za spotrebiteľov.

52. Na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3MCdo 12/2014, 5MCdo 20/2009, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 194/2016).

53. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 2.5.2013, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

54. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 2.5.2013, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať

odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

55. Najvýznamnejšou normou regulujúcou spoločenské vzťahy pri spotrebiteľských úveroch je zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý však žiadnym spôsobom nevyklučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (§ 39 Občianskeho zákonníka).

56. Z ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 2.5.2013 vyplýva, že odplata pri spotrebiteľskej zmluve nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

57. Pod pojmom „finančný trh“ je možné rozumieť trh, na ktorom finanční sprostredkovatelia v konkurenčnom prostredí prostredníctvom finančných nástrojov zabezpečujú pohyb kapitálu medzi jednotlivými ekonomickými subjektmi.

58. Na finančnom trhu sa stretávajú v konkurenčnom boji kategórie finančných inštitúcií (bankové a nebankové).

59. Ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, nemožno vykladať tak, aby do odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch sa zahrňovali i údaje od tých subjektov finančného trhu, ktorí poskytujú neprimerané až úžernícke úroky.

60. Úroky 70,01% ročne dojednané v predmetnej zmluve, sú v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka), vykazujú znaky nepoctivého úžerného úroku. V súlade s dobrými mravmi je totiž len také konanie veriteľa, ktorý sa pri úvere uspokojí, bez ohľadu na to v akej situácii sa dlžník nachádza, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutej istiny, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Najvýznamnejšou normou regulujúcou spoločenské vzťahy pri spotrebiteľských úveroch je zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý však žiadnym spôsobom nevyklučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Už len samotná skutočnosť, že úrok je vyjadrený tak vysokým dvojciferným číslom (70,01%) odôvodňuje zvýšenú pozornosť, z hľadiska vadnosti právneho úkonu. Pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od nad 1 rok do 5 rokov v mesiaci máji 2013, úrok za úvery poskytované bankami predstavoval 13,02%. Z ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 2.5.2013, ako to už bolo uvedené vyplýva, že odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Žalovaný nepreukázal, že by aj iné nebankové subjekty, resp. subjekty finančného trhu poskytovali úvery (vo výške 1.500,-eur) za odplatu 70,01%, a ani z doterajšej rozhodovacej činnosti súdu takéto zistenia nevyplývajú. Postavenie žalovaného, ako nebankového subjektu mu nedáva oprávnenie bez akýchkoľvek obmedzení určovať výšku úrokov zo spotrebiteľských úverov. Súd považuje za rozpor s dobrými mravmi, ak sa spotrebiteľovi poskytne, či už žalovaným alebo aj iným nebankovým subjektom, úver s úrokom viac ako 5 krát prevyšujúcim priemerné úroky porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť (§ 39 Občianskeho zákonníka), nemožno obhajovať princípom zmluvnej slobody. Zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovateľných hraníc (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1MCdo 1/2009, Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 21Cdo 1484/2004). Súd poukazuje i na to, že súdy sa už značne kriticky vyjadrili aj k nižším úrokovým sadzbám: rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo 26/2011 (48%), Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1MCdo 1/2009 (60%), Krajského súdu Prešov č. k. 3Co 67/2008 (25%). Nemecký BGH v rozsudku zo dňa 13.3.1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12% (percentuálnych bodov) oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný. Súd tiež poukazuje na to, že hoci v prípade nebankových spoločností existuje vyššia miera rizikovosti, úroky nimi požadované by nemali presahovať dvojnásobok úrokových sadzieb používaných bankami pri poskytovaní porovnateľných spotrebiteľských úverov. Týmto spôsobom je dostatočne vyjadrená zvýšená miera rizika nebankových subjektov pri poskytovaní spotrebiteľských úverov (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 7Co 30/2013).

61. Úrok z úveru je jedným zo znakov, ktoré zmluvu o úvere definujú (je jej podstatnou náležitosťou, čo do vzniku).

62. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka v platnom znení, a aj v znení platnom ku dňu 2.5.2013, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného.

63. Otázkou možnosti a nemožnosti oddelenia právneho úkonu, treba posudzovať z hľadiska povahy a obsahu celého právneho úkonu, a nielen z hľadiska oddeľovanej časti. Zmluvu, pokiaľ totiž ide o jej zákonom určené pojmové znaky, treba chápať ako nedeliteľný celok.

64. V danom prípade síce bolo možné oddeliť časť zmluvy, ktorá v sebe obsahovala dohodu o výške úrokov (70,01% ročne) od samotnej zmluvy, avšak jej obsah tvorí nedeliteľný celok vo vzťahu k ujednaniu o dohodnutej výške úrokov. Túto dohodu súd považoval za neplatnú z vyššie uvedených dôvodov a podľa obsahu ju nebolo možné deliť tak, ako to má na mysli § 41 Občianskeho zákonníka (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo 26/2011).

65. S poukazom na uvedené skutočnosti, Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2.5.2013 je neplatným právnym úkonom, a to v celosti. Z tohto dôvodu už súd neposudzoval otázku, či úver je bezúročný a bez poplatkov (§ 11 zák. č. 129/2010 Z.z.).

66. Z čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vyplýva, že vnútroštátne súdy sú povinné iba neuplatniť nekalú podmienku, aby nebola záväzná pre spotrebiteľa, nemôžu však zmeniť jej obsah. Pokiaľ by vnútroštátny súd mohol meniť obsah nekalých podmienok, ktoré sú uvedené v takýchto zmluvách, mohlo by sa tým ohroziť splnenie dlhodobého cieľa uvedeného v čl. 7 smernice. Táto možnosť by totiž mohla prispieť k odstráneniu odstrašujúceho účinku pre predajcov alebo dodávateľov spočívajúceho v tom, že sa takéto nekalé podmienky voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnia, keďže predajcovia alebo dodávatelia by sa totiž mohli pokúšať dotknuté podmienky používať, pretože by vedeli, že aj keby bolo rozhodnuté o ich neplatnosti, mohol by vnútroštátny súd zmeniť zmluvu v potrebnom rozsahu, a tak by ich záujmy zostali zabezpečené. Čl. 6 ods. 1 smernice nemožno teda chápať tak, že vnútroštátnemu súdu v prípade, že zistí existenciu nekalej podmienky v zmluve, uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, umožňuje zmeniť obsah podmienky namiesto toho, aby ju voči spotrebiteľovi neuplatnil (rozsudok Súdneho dvora EÚ C-618/10).

67. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, nie je možné úrok z úveru 70,01% ročne, moderovať.

68. Z ustanovenia § 298 Civilného sporového poriadku vyplýva, že súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, a teda neplatná.

69. Žalobcovia v 1 a 2 rade v podaní zo dňa 29.9.2017 dali do pozornosti súdu ustanovenie § 298 Civilného sporového poriadku, v súvislosti s čl. 8 (Dohoda o poskytnutí služby) predmetnej zmluvy.

70. Vzhľadom na to, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 2.5.2013 je neplatným právnym úkonom (posudzované ako predbežná otázka) v celosti, súd (bez návrhu) nevyslovil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 8 zmluvy, je neprijateľná a teda neplatná.

71. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

72. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

73. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

74. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (napr. plnenie z neplatnej zmluvy, pri ktorej dôvod na plnenie nevznikol). Jeho obsahom je, aby ten, kto sa obohatil z niektorých dôvodov uvedených v zákone, obohatenie vydal naspäť tomu, na úkor koho k obohateniu došlo.

75. Bezdôvodné obohatenie má subsidiárny charakter a vzťahuje sa na prípady, ktoré nemožno podriaďiť pod inú právnu normu.

76. V prípade plnenia z neplatného právneho úkonu je vznik bezdôvodného obohatenia založený na tom, že právny úkon, na základe ktorého došlo k plneniu, je neplatný. Predpokladom úspešného uplatnenia nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia získaného z neplatného právneho úkonu je predchádzajúce vyriešenie otázky, či išlo o neplatný právny úkon.

77. V priebehu konania žalovaný uplatnil námietku premlčania žalobcu.

78. Námietka premlčania je inštitútom hmotného práva, ktorá je upravená v ustanovení § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej.

79. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

80. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

81. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

82. Ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka ustanovuje kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu, ktorá je dvojročná, a objektívnu, ktorú nemožno prekročiť, hoci by ešte boli podmienky pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby, a ktorej dĺžka je určená rozdielne podľa charakteru získania bezdôvodného obohatenia. V prípade, že bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného konania, jej dĺžka je tri roky, a ak bol taký prospech získaný úmyselne, určil Občiansky zákonník jej dĺžku v rozsahu 10 rokov.

83. Pre určenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je rozhodujúci okamih, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo. Na splnenie predpokladov pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) potom nemôže dôjsť predtým, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Subjektívna premlčacia doba, preto môže začať plynúť najskôr so začiatkom objektívnej lehoty.

84. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j., keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe oprávneného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu plynutia subjektívnej premlčacej doby relevantné (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo 67/2011, č. k. 3Cdo 169/2017, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 315/2017, č. k. 5Co 47/2018, Občiansky zákonník: Komentár, Svazek I., Jiří Švestka, Jan Dvořák, Josef Fiala ..., Wolters Kluwer, a.s., 2014, s. 1570, § 621).

85. Z výsluchu žalobcov v 1 a 2 rade vyplýva, že po právnej stránke nevedeli posúdiť zmluvný formulár, podriaďiť zmluvu režimu zákona č. 129/2010 Z.z., Občianskemu zákonníku, v znení účinnom ku dňu

2.5.2013, aplikovať jednotlivé ich ustanovenia, vyhodnotiť, že zmluva je neplatným právnym úkonom, že žalovaný má právny titul iba na zaplatenie istiny.

86. Judikatúra začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby (ako to už bolo uvedené v bode 84.) objektivizuje vedomosťou o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodiť bezdôvodné obohatenie. Iba takto chápaný začiatok behu premlčacej lehoty, možno totiž dokazovať.

87. To, kedy si žalobcovia v 1 a 2 rade vec nechali právne posúdiť (v zmysle vyššie citovanej judikatúry), relevantné nemôže byť. Žalovaný by v takom prípade ani nemal žiadnu obranu a začiatok plynutia premlčacej lehoty by závisel iba od tvrdenia žalobcov v 1 a 2 rade. Bolo by nepreukázateľné, či sa o právnom posúdení nedozvedeli skôr a zároveň by bolo otázne, z akého dôvodu o právne posúdenie nepožiadali skôr.

88. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100057295 bola uzavretá dňa 2.5.2013. V tento deň mali žalobcovia v 1 a 2 rade vedomosť o tom, že úroky z úveru predstavujú 70,01% ročne, ktorá výška sa už na prvý pohľad javí neprimerane vysoká.

89. Pre posúdenie okamihu vedomosti žalobcov v 1 a 2 rade o tom, že žalovanému uhrádzajú platby nad rámec poskytnutej istiny je významné, kedy preukázateľne získali informácie, na základe ktorých si mohli urobiť dostatočný úsudok o tom, že ich platby titulom predmetnej zmluvy, presiahli výšku istiny úveru poskytnutého im, žalovaným. Tým, že splátky úveru platili v im známej výške, je možné úsudok o okamihu zaplatenia sumy zodpovedajúcej istine urobiť na základe matematického výpočtu, ktorý nie je zložitý. Preto sa dlžník (žalobcovia v 1 a 2 rade) musí dozvedieť o tom, že platí veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny súčasne s okamihom, kedy hradí splátku, ktorou poskytnutú istinu prvýkrát preplatí (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Nitra č. k. 6Co 220/2015, Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 372/2015, č. k. 17Co 315/2017, č. k. 5Co 47/2018, Krajského súdu Žilina č. k. 7Co 185/2016).

90. Žalobcovia v 1 a 2 rade do 8.7.2015 istinu (súčet jednotlivých úhrad od 23.6.2013 do 8.7.2015: č. I. 70 spisu a bod 19. rozsudku) poskytnutého úveru splatili a od tohto dátumu plnili nad rámec istiny. Premlčacia subjektívna doba je dvojročná. Žalobcovia v 1 a 2 rade podali žalobu dňa 23.5.2017.

91. Žalobcovia v 1 a 2 rade žalobu podali v rámci plynutia dvojročnej premlčacej doby.

92. Žalovaným uplatnená námietka premlčania, nie je dôvodná.

93. Za potrebné súd považuje uviesť to, že ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka na prejednávanej vec nemožno aplikovať. V prípade neplatnej alebo zrušenej zmluvy aplikačná prax súdov už ustálila na závere, že uvedené ustanovenie dopadá na všetky prípady, keď synalagmatický vzťah vznikol zo zákona. Ak tomu tak je, možnosť účinne vzniesť námietku premlčania je podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka obmedzená. Súd nemôže napríklad prihliadnuť na námietku premlčania v konaní, v ktorej sa žalobca domáha vrátenia kúpnej ceny oproti vydaniu veci, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy, ak predmetom prevodu vlastníckeho práva bola nehnuteľnosť a v dôsledku absolútnej neplatnosti zmluvy vôbec nedošlo k prevodu vlastníctva.

94. V období od 8.7.2015 do 7.12.2016 (dátum poslednej úhrady úveru č. XXXXXXXXXXXX) žalobcovia v 1 a 2 rade nad rámec istiny hradili sumu: dňa 8.7.2015 1,17 eur (prijatá v úhrade sumy 41,- eur), dňa 22.7.2015 0,50 eur, dňa 22.7.2015 40,50 eur, dňa 2.9.2015 39,87 eur, dňa 2.9.2015 1,13 eur, dňa 23.9.2015 41,- eur, dňa 21.10.2015 38,24 eur, dňa 21.10.2015 2,76 eur, dňa 19.11.2015 41,- eur, dňa 23.11.2015 36,61 eur, dňa 23.11.2015 4,39 eur, dňa 16.12.2015 41,- eur, dňa 11.1.2016 34,98 eur, dňa 11.1.2016 6,02 eur, dňa 11.2.2016 41,- eur, dňa 18.3.2016 33,35 eur, dňa 18.3.2016 7,65 eur, dňa 19.4.2016 41,- eur, dňa 19.5.2016 31,72 eur, dňa 19.5.2016 9,28 eur, dňa 20.6.2016 41,- eur, dňa 18.7.2016 30,09 eur, dňa 18.7.2016 10,91 eur, dňa 18.8.2016 41,- eur, dňa 20.9.2016 28,46 eur, dňa 20.9.2016 12,54 eur, dňa 25.10.2016 41,- eur, dňa 7.12.2016 26,83 eur, dňa 7.12.2016 14,17 eur (č. I. 70, 71), celkovo 739,17 eur.

95. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom sumu 739,17 eur.

96. Žalobcovia v 1 a 2 rade predmetom konania urobili aj nárok o zaplatenie úrokov z omeškania.

97. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

98. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

99. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

100. Ak zmluva ani zákon neuvádza, kedy má byť záväzok splnený, stáva sa povinnosť dlžníka plniť splatnou na základe požiadania veriteľa. Ide najmä o záväzok na náhradu škody alebo záväzok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bez výzvy (požiadania) veriteľa na plnenie nevzniká v týchto prípadoch dlžníkovi povinnosť plniť a dlžník nemôže byť v omeškaní.

101. Pred podaním žaloby žalobcovia v 1 a 2 rade vyzvali žalovaného na zaplatenie sumy 523,42 eur do 24.4.2017. Od 25.4.2017 sa začalo omeškanie so zaplatením sumy 523,42 eur, a ktoré trvá i v čase rozhodnutia súdu vo veci samej.

102. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7Csp 83/2017-54 zo dňa 22.8.2017 pripustil rozšírenie žaloby o sumu 215,75 eur s príslušenstvom. Uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené dňa 31.8.2018. Od nasledujúceho dňa, t. j. od 1.9.2018 sa začalo omeškanie žalovaného so zaplatením sumy 215,75 eur, a ktoré trvá i v čase rozhodnutia súdu vo veci samej.

103. V konaní ide o nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo v období od 8.7.2015 do 7.12.2016 2015 (nie pred 1.2.2013 - § 10c vyhl. č. 87/1995 Z. z.), preto výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Ku dňu 25.4.2017 a ku dňu 1.9.2018 úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala 0,00% a výška úrokov z omeškania je 5,00%. Je potrebné uviesť, že právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vzniká v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (napr. plnenie z neplatnej zmluvy). V prejednávanej veci, ako to už bolo uvedené, záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol v období od 8.7.2015 do 7.12.2016.

104. Súd priznal žalobcom v 1 a 2 rade úroky z omeškania z dlžných súm 523,42 eur a 215,75 eur vo výške 5% ročne.

105. Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne.

106. Podľa § 513 Občianskeho zákonníka, ak je dlžník zaviazaný na rovnaké plnenie niekoľkým veriteľom, ktorí sú podľa zákona, podľa rozhodnutia súdu alebo podľa zmluvy voči nemu oprávnení spoločne a nerozdielne, môže ktokoľvek z veriteľov žiadať celé plnenie a dlžník je povinný splniť v celom rozsahu tomu, kto o plnenie požiada prvý.

107. Z ustanovenia § 513 Občianskeho zákonníka vyplýva, že spoluveritelia majú voči tomu istému dlžníkovi právo požadovať splnenie dlhu spoločne a nerozdielne. Dlžník môže dlh splniť tomu z veriteľov, ktorého si sám zvolí. Aktívna solidarita vzniká prevažne zo zákona.

108. Na strane žalobcov v 1 a 2 rade je aktívna solidarita, ktorá vyplýva z § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd zaviazal žalovaného, aby im sumu 739,17 eur s príslušenstvom zaplatil spoločne a nerozdielne.

109. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

110. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

111. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

112. Úspech žalobcu v konaní predstavuje 100%.

113. Osobitné uznesenie o výške náhrady trov konania vydá súdny úradník.

114. Súd považuje za potrebné uviesť, že právo na súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v spore. Stačí, aby reagoval na tie argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.